

onfseligt at give den fornødne Anvisning paa Amtseparitionsfondene, for at deres Forstrækning kan ydes; men paa den anden Side er Amtseparitionsfondenes Gyne til at gjøre saadanne Tilskud paa de fleste Steder ikke meget stor, idet Amtsrådene maae være betænkte paa at have de fornødne Beholdninger til at opfylde de dem paahvilende Forpligtelser. Imidlertid vil der dog være adskillige Amtsråd, som vilde være istand til at gjøre Noget i den Retning, ligesom det ogsaa er sammelig, at alle de lovlige Midler, som kunne benyttes til at afhjælpe den Trang, hvori vistnok Mange vilde befindes, blive anvendte. Forøvrigt troer jeg, at Hjælp ved Laan i de fleste Tilfælde vil søges og erholdes hos de mere Velhavende i Communen; naar Laanet er sikkert, hvad jo her vil være Tilfældet, idet det skal dækkes ved Communebidrag, ville vistnok Mange være villige til at yde det forlangte Laan, hvortil de ikke engang behøve at ledes af Mennefskærlighed, og paa den anden Side vil der vel ogsaa være flere, der endog uden Rent ville forstrække med de fornødne Midler. Dette blev ogsaa den almindelige Uvei, man maatte gaae i Kjøbstæderne, hvor der, som den ærede Ordfører ansøgte, ikke er nogen Kasse, idetmindste ikke nogen Communekasse, hvoraf man kan vente at faae et saadant Laan. I adskillige Kjøbstæder findes der Sparekasser, og adskillige af dem ville ogsaa være istand til at yde de fornødne Hjælpebidrag, saaledes som i Næstved, hvor man har ansøgt og erholdt Indenrigsministeriets Tilladelse til at optage et Laan paa 4,000 Rbd. til Anskaffelse af Kornvarer i det omhandlede Diemed, og der blev det yttret, at man ventede at faae Laanet af Sparekassen. Det maa naturligtvis være vedkommende Communalbestyrelses Sag, paa bedst mulig Maade at sørge for at tilveiebringe de fornødne Midler; det, der kan gjøres ved Loven, er blot at ophæve de Bæmskeligheder, som nu ere forbundne med at faae Forstærkning fra saadanne Kasser, som ellers, naar de have Midlerne dertil, synes at være de nærmeste til at forstrække. — Som foransøgt, finder jeg saaledes ingen Anledning til at modsætte mig Lovforlaget.

Ordføreren: Ja, da den høitærede Mi-

nister ikke har Noget at indvende mod Lovforlaget, saaledes som det nu foreligger, er det kun et Par Bemærkninger, jeg vil tillade mig. Den første er den, at der kan være enkelte Communer, hvor der paa Grund af Legater eller andre særlige faste Indtægter er paalignet mindre Beløb i Fattigskat aarligt end det, som medgaaer til Understøttelse for Communens Fattige, og, forsaavidt der i enkelte Sogne af denne Grund kun blev paalignet ganske smaa Beløb til Fattigskatten, vilde jo disse Communer, naar de ved denne Leilighed vilde anvende et passende Beløb, efter Lovens Affattelse være i den Nødvendighed at maatte anmode Indenrigsministeren om hans Samtykke; men jeg holder mig overbevist om, at i disse Tilfælde vil, naar Communalbestyrelsen oplyser, hvor stort et Beløb der i det Hele for indværende Aar er medgaaet til Understøttelse af Fattige i Communen, Indenrigsministerens Samtykke altid blive givet til at anvende et lignende Beløb, uagtet der paa Grund af særlige Indtægter kun er paalignet en vis Deel af dette Beløb. Den anden Bemærkning, jeg vilde tillade mig, var i Anledning af nogle Dyringer fra den ærede Ministers Side; jeg veed ikke, om maatte Noget af, hvad han ansøgte, er undsluppet mig; men det var med Hensyn til det Tilskud, som her er foreslaaet givet af Amtsfattigkasserne eller Amtseparitionsfondene. Det forekommer mig, at den ærede Minister omtalte dette Tilskud som et Laan eller en Forstrækning; men jeg troer, at Udvalget har tænkt sig, at det ved Siden deraf kunde ydes fattige Communer som ligesom Understøttelse, der ikke igjen blev at resundere. For at dette kunde staa klart, og for at denne Fortolkning ikke skulde være tvivlsom, hvis Loven udkom i den Stikelse, hvori den nu foreligger, har jeg troet at maatte gjøre denne Bemærkning.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til det af den ærede Ordfører Ansøgte skal jeg bemærke, at jeg anseer det for klart, at i de enkelte Communer, hvor Fattigskatten er meget lavere, end Fattigvæsenets Fornødheder i Virkeligheden udkræve, fordi endel Udgifter bestrides ved Legater eller andre locale Hjælpebidrag, kan der neppe være nogen Be-